ئابدۇرۇسۇل سېيىت

بومباينىڭ ئارقا كوچىسى

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

15
1247.7
43

ئابدۇرۇسۇل سىيىت

بومباينىڭ ئارقا كوچىسى

(پوۋېست، ھېكايىلەر)

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

مەسئۇل مۇھەررىرى: مەمتىمىن شىپە
مۇقاۋىسىنى لايىھىلىگۈچى: ئەكبەر سالى
مەسئۇل كوررېكتورى: ئاسىيە ئەخمەت

بومبايىنىڭ ئارقا كوچىسى

(پوۋېست، ھېكايىلەر)

ئابدۇرۇسۇل سېيىت

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلدى
(ئۈرۈمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى №348)
شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدىن تارقىتىلدى
شىنجاڭ «ئىشچىلار ۋاقىت گېزىتى» باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى
فورماتى: 1092×787 مىللىمېتىر 1/32 باسما تاۋىقى: 8.25
2000 - يىل 12 - ئاي 1 - نەشرى
2000 - يىل 12 - ئاي 1 - بېسىلىشى
تىرازى: 1 - 3060
ISBN7-228-06293-0/I·2277
باھاسى: 12.50 يۈەن

图书版编目（ＣＩＰ）数据

孟买的后街：维吾尔文/阿布都肉苏里. 斯依提著.
乌鲁木齐：新疆人民出版社，2000. 12
ISBN－228－06293－0

Ⅰ. 孟... Ⅱ. 阿... Ⅲ. ①中篇小说－中国－当代－维吾尔语（中国少数民族语言）②短篇小说－作品集－中国－当代－维吾尔语（中国少数民族语言）Ⅳ. 1247. 7

中国版本图书馆 CIP 数据核字（2000）第 59583 号

新疆人民出版社出版
新疆新华书店发行
（乌鲁木齐市解放南路 348 号　邮政编码 830001）
新疆工人时报印刷厂印刷
787×1092 毫米 32 开本 8. 25 印张
2000 年 12 月第 1 版　2000 年 12 月第 1 次印刷
印数：1 － 3060

ISBN7－228－06293－0/Ⅰ·2277　定价：12. 50 元

مۇندەرىجە

1 . مۇھەببەت 1
2 . چەكمەن چاپان 4
3 . «يېتىم» قىز 11
4 . موخوركا 16
5 . ئالجىغاندا قىلغان پاراڭلار 18
6 . مەن دېگەندەك بولسۇن 25
7 . بىھۇدە كەتمىگەن بەدەل 27
8 . ئوغۇل بالىدىن ئامەت قاچقاندا 34
9 . مۇساپىر قۇش 39
10 . ئىشىك چەككۈچىلەر 82
11 . رەھمىتى «بايقۇش» 85
12 . بومبىنىڭ ئارقا كوچىسى 91
13 . ئاق ساراي چۈشى 106
14 . نىكاھ سودىسى 120
15 . شەيتان چاق پاجىئەسى 124
16 . ئىككىنچى دوقمۇش (پوۋېست) 152
17 . «داڭگال» ئابىدىسى (ئەسلىمە) 225
18 . قۇمۇل سەپىرىدىكى كۆڭۈللۈك كېچە
(ئەسلىمە) 238

此为试读,需要完整PDF请访问: www.ertongbook.c

مۇھەببەت

مۇئەللىپكە بايرون شېئىرلىرىدەك گۈزەل كۆرۈنىدىغان بۇ ئائىلىدە يېقىندىن بۇيان چىنە - قاچىلارنىڭ قەستەن تېگىپ كېتىشىدەك بىنورمال ئەھۋال پات - پات يۈز بېرىدىغان بولۇپ قالدى. بۇ ئىش كۆپىنچە ئايالى تەرىپىدىن بولاتتى.

— ئەر كىشى دېگەن پۇل تېپىشى كېرەك - دە، — دەيتتى ئۇ، ھە دېسىلا ئېرىگە دوق قىلىپ، — باشقىلارنىڭ ئەرلىرى پۇلنى - پۇلغا چېقىپ، ئۆيلىرىنى زىلچا - گىلەم بىلەن بېزىۋەتسۇن، پەقەت بىزلا. . .

بۇنداق ھاقارەتكە ئاخىر ئۇنىڭ غۇرۇرى چىدىمىدى. ئايالىنىڭ كۈندىن - كۈنگە ئېشىپ بېرىۋاتقان ئاشۇ رەڭلىك قەغەزگە بولغان نەپسىنى تازا بىر قاندۇرۇش ئۈچۈن بىر ئوبدان خىزمىتى ۋە باش چۆكۈرۈپ ئىشلەۋاتقان ئىلمىي تەتقىقات ئىشلىرىنى بىرچەتكە تاشلاپ قويۇپ ئوقەت قىلىشقا مەجبۇر بولدى.

مۇھەببەت — بىلگەن ئادەم ئۈچۈن ئات بېشىدەك ئالتۇنغىمۇ تەڭ قىلغىلى بولمايدىغان مۇقەددەس ۋە مەڭگۈلۈك بايلىق، بىراق ئۇ يۈرىكىنى كونترول قىلالمايدىغان مۆتىدىل ئايالار قولىدا بىرمەزگىل ئۆز قىممىتىنى يوقىتىپمۇ قويىدۇ. شۇنداق چاغدا پۇل دەپ ئاتىلىدىغان بىرتۇتام رەڭلىك قەغەزنى جوزا ئۈستىگە

تاقىدە تاشلاپ قويۇپ، شۇنداق تۇرۇپ قارىسالىڭ ئاستىدىن ئەبجىقى چىقىپ كەتكەن قەدىرسىز مۇھەببەتنىڭ يىقىمسىز ھىجىيىپ تۇرغانلىقىنى كۆرىسەن.

ئۇ خېلى ئۇزۇن ۋاقىت يوقاپ كېتىپ ئۆيگە كاتتا سودىگەر قىياپىتىدە كېلىۋىدى، ئايالىنىڭ گۇلقەقەلىرى ئېچىلىپ، ئاغزى قولىقىغا يەتتى، باشقىلارنى دوراپ ئۆينى زىلچا ـ گىلەم، ئۇستۈنىنى ئەڭ يېڭى مودا كىيىم ۋە ئالتۇن زىبۇ زىننەتلەر بىلەن پۇركىدى. ئايھاي. . . تۇتۇق ئاسمانغا ئاي چىقتى. بۇ ئايىنىڭ كۆلۈمسىرىشى بەئەينى لوڭقىدىكى سۇلياۋ گۇلگىلا ئوخشايتتى، مەيلى نېمە بولسا بولسۇن ئېرى ئۇنچىقماي ئوقتىنى قىلىۋەردى، ئۇ بىرچىقىپ كەتسە ئايلاپ يوقاپ كېتەتتى، ئايالى بولسا ئۆيدە ئېغىكىنى سىلاپ تىكەندەك يالغۇز ئولتۇرۇپ قالاتتى، كۈنلەر ئەنە شۇنداق ئۆتىۋەردى. بىراق، كۈنلەرنىڭ ئۆتىشى بىلەن ئۇنىڭ ئاستىدىكى زىلچا ـ گىلەملەر نېمىشقىدۇر يانپېشىغا پاتىدىغان، ئالتۇن سىرغىلىرى قۇلىقىنى ئاغرىتىدىغان بولۇپ قالدى. ئوچۇقراق قىلىپ ئېيتساق، ئۇنىڭ ئەسلىدىكى گۇلگۇن چىرايىنى سۇلغۇن، پەرىشان، مۇڭلۇق ئالامەتلەر باسقىلى تۇردى، گەرچە ئۇ ئۆزى كۈتكەن ۋە ئارزۇ قىلغان ھەممە نەرسىگە ئېرىشكەن بولسىمۇ ئۇنىڭدىنمۇ قىممەتلىك يەنە بىر نەرسىسىنىڭ كەملىك قىلىۋاتقانلىقىنى، توغرىسىنى ئېيتقاندا، مۇھىم نەرسىسىنى يوقىتىپ قويۇۋاتقانلىقىنى سېزىپ قالدى ۋە چۆچۈپ كەتتى.

— ئەمدى كەتمەڭ، ئەمدى ھېچ يەرگە بارماڭ، — دېدى ئۇ ئېرى قايتىپ كەلگەندە تاپىنىنى سۆيگۈدەك بولۇپ.

— نېمىشقا، ساڭا پۇل كېرەك ئەمەسمىدى خوتۇن؟
— ياق،— ئايالىنىڭ تەلەپپۇزى قەتئىي ئىدى، — ماڭا كېرىكى . . .
— خوش، ساڭا كېرىكى. . . ؟
— ماڭا. . . — ئۇ ئېرىنىڭ پېشىگە سۆيۈپ ئەلەم بىلەن يىغلىۋەتتى.

1993 ـ يىل 1 ـ ئاي، غۇلجا

چەكمەن چاپان

(بۇ ھېكايىنى مەرھۇم ئاتا ـ ئانامغا بېغىشلايمەن)

ئاتا ـ ئانامدىن خېلىلا كىچىك قالغاچقا، ئۇلارنىڭ چىراي ـ شەكلىنى ئېنىق ئەسلىيەلمەيمەن. شۇنداقتىمۇ ئۇلار ئوتتۇرىسىدا بولۇپ ئۆتكەن بىر ئىش ھازىرغىچە خاتىرەمدە تۇرۇپتۇ.

كۆنىمىز تېرىق بىلەن قوناق يامىسىغا قاراپ قالغان ھېلىقى لەنتى چاغلار ئىدى. ئۇ چاغلاردا ھېيىت ـ ئايەممۇ قارلار يېغىپ، يەرلەر قاتقان مەزگىللەردە كېلەتتى. بىرقېتىم روزىنىڭ غۇلىچى تۇگەپ، غېرىچى قالغان كۈنلەرنىڭ بىرىدە دادام رەھمەتلىك ئەترەتنىڭ ياريار ھارۋىسىغا تاغىل ئۆكۈزنى قېتىپ، ئۇستىگە شاخ ـ شۇمبا بېسىپ شەھەرگە كىرىپ كەتتى، يېزىمىز شەھەرگە ئانچە يىراق بولمىسىمۇ، كۈن قىسقا، يول يامان، ھاۋا سوغۇق بولغاچقا، يېرىم كېچىدە زولۇق يەپلا يۇرۇپ كەتكەن دادام كەچتە ئاپامنىڭ ئىپتارلىق ئېشىغا ئۇلگۇرۇپ بىراقلا چىقتى. ئۇ بىز — باللارغا شۇ چاغلارنىڭ ئالىي مەھسۇلاتى، بۇلۇڭ ـ پۇشقاقلاردا قېچىپ يۇرۇپ ساتىدىغان تاڭگا بىلەن خوزار مەمپەزە ئالغاچ چىققانىدى.

— ئالدىراپ بازار ئارىلىغۇدەك بولالمىدىم رەيھان، — دېدى دادام ئالدىدىكى ئاپامنىڭ ئۇگرە ئاشىنىڭ چۆپىدەك

ساڭگىلاپ قالغان ئۇستىۋىشىغا قاراپ، — مە، بۇ پۇلغا كۆڭلەك كىيىۋال. . .

— ئۇ. . ھو. . . ش! — ئاپام پۇلنى ئېلىپلا دادامنىڭ يانچۇقىغا سېلىپ قويدى، — بىز دېگەن ئۆي ئادىمى، ياماپ ـ تۆشەپ كېتىۋېرىمىز. قىش ـ قىروۋدا تۆشۈگىزنى ئېچىپ يۈرۈۋېرەمسىز؟ چاپان كىيىۋېلىڭ. . .

— گېپىمنى ئاڭلا خوتۇن، — دېدى دادام پۇلنى يەنە ئاپامنىڭ ئالدىغا تاشلاپ، — بىز ئەرلەرنىڭ ياپمىسا بولمايدىغان يېرى ئېچىلىپ قالمىسىلا بولدى. . كىيىۋال، دوست ـ دۈشمەننىڭ ئالدىدا ھېيتنى چىرايلىق ئۆتكۈزگىن.

— ۋاي، چىرايلىق بولغىنى قۇرۇسۇن، — دېدى ئاپام كەسكىنلا قىلىپ، — سىزنى قويۇپ، ئۆزۈم ئۇستۇمگە ئارتىۋېلىشقا يۈرىكىم چىدىسۇنمۇ؟! بولدى قويۇڭ، ئۆزىڭىزنى بىر قۇر ئوڭشىۋېلىڭ.

— كۆڭلۈمدىن چىقىرىپ بەرگەنمەن. كىيسەڭمۇ كىيىسەن، كىيمىسەڭمۇ كىيىسەن! — دادامنىڭ تەرسالىقى تۇتتى.

— كىيمەيمەن، دېدىم كىيمەيمەن.

— كىيمەيسەن؟

— ئۆزىڭىز. . .

— راستمۇ؟

— داستىخان تۈرۈپتۇ.

— مانا كىيمىسەڭ.

دادام رەھمەتلىكنىڭ مىجەزى ئىتتىكرەك كىشى ئىدى. شۇ ئارىلىقتا قانداق بولدى، قازان بېشىدىكى قاپاق

چۆمۈچنى ئېلىپ ئاپامنىڭ بېشىغا بىرنى سىلىپ قالدى. چۆمۈچ بېشىدىن ئاجراپ ئىككى پارچە بولۇپ يەرگە چۈشتى. بىز چۆچۈپ كېتىشتۇق. ئاپام چېكىسىنى سىلىغىنىچە جىممىدە بوپ قالدى، ئۇنى يىغلامدىكىن دېۋىدىم، ئۇنداقمۇ قىلمىدى، ھەتتا كۆزىدىن بىرتامچە ياشمۇ چىقارمىدى.

شۇ كۈنى تاماقنى كۆڭۈلسىزلا ئىچىپ يېتىپ قالدۇق، ئەتىسى بىركۈن ئاپام بىللەن دادام گۆدەك بالىلاردەك ماي تارتىشىپ يۈردى. دادام ئالدىغا كەلگەننى ئىچىپ زۇۋان سۈرمەي تۈرۈپ كېتەتتى. ئىككىنچى كۈنى زو مەزگىلىدە دادامنىڭ غاراڭ - غۇرۇڭ ئاۋازى قۇلىقىمغا كىرىپ ئويغىنىپ كەتتىم. يوتقاندىن بېشىمنى ئاستا چىقىرىپ كۆزۈمنىڭ قۇيرۇقىدا جوزىغا قارىدىم.

قىزىق ئىش، بىركۈن تەتۈر قارىشىپ يۈرگەن ئاپام بىلەن دادام بىر - بىرىگە تولىمۇ يېقىن، چاپلىشىپ دېگۈدەك ئولتۇراتتى. تېخىمۇ قىزىق يېرى، ئاپام بېشىنى سىڭايان قىلىپ دادامنىڭ دولىسىغا قويۇۋالغانىدى.

— سېنى ئۇرۇپ قويۇپ ئۆزۈمنىڭ يۈرىكىنى ئاغرىتىۋالدىغانلىقىمنى بىلمەپتىمەن خوتۇن، — بۇ دادامنىڭ ئاۋازى ئىدى، — سېنى نېمىدەپ ئۇرىمەن، پۇلنى ئالمىغانلىقىڭ ئۈچۈنمۇ؟ ياق، ئۇرمايمەن. . . سېنى ئۇرىمەن، خورلايمەن دەپ ئالمىغانتىمغۇ - ھە؟! سېنى ئۇرغان قولۇم سۇنۇپ كەتسۇن، ئوشتۇلۇپ كەتسۇن، ئۇگۇ. . .

— بولدى سۆزلىمەڭ، — ئاپام دادامنىڭ ئاغزىغا قولىنى ئاستا تەگكۈزدى.

此为试读，需要完整PDF请访问：www.ertongbook.c

— سۆزلەيمەن، نېمىشقا سۆزلىمەيمەن؟! مېنى دەپ، مۇشۇ ئۆينى دەپ، باللارنى دەپ يېشىڭدىن بۇرۇن قېرىپ بولدۇڭ، مەن ساڭا نېمە قىلىپ بېرەلىدىم؟ ئات يىلىدا، ئېشەك يىلىدا بېشىڭغا بىرەر ياغلىق ئارتىپ قويالىدىممۇ؟!

— گەپ لاتا ـ پىتىدە ئەمەس، خۇدايىم بۇيرۇسا پۇل خەجلەيدىغان كۈنلەرمۇ كېلىدۇ. شۇ چاغدا ھېيىت ـ ئايەمنى كۆڭۈلدىكىدەك ئۆتكۈزۈۋالىمىز.

— كېلىدۇ! — دېدى دادام ئاپامنىڭ گېپىنى قۇۋۇەتلەپ، — زامان بۇنداقلا كېتىۋەرمەس، خۇدا بۇيرۇسا ئۇ كۈنلەر چوقۇم كېلىدۇ...

ئاپام تاتلىققىنە كۈلۈمسىرەپ قويدى. ئاپامغا قاراپ داداممۇ كۈلدى. كۈلدى ئۆينىڭ تام ـ تورۇسى، ئىچى ـ تېشى، ئاسمان ـ زېمىن، پۈتۈن يەر ـ جاھان كۈلدى...

— كۈل خوتۇن، يەنە بىر كۈلۈۋەتكىنە، ماڭا قاراپ، بەللى... مانا شۇنداق. ئۇھ، مانا ئەمدى يۈرىكىم ساقايدى، كۆڭلۈم يورۇدى. باغرىم ئىسسىدى، ئوت كەتتى. زىمىستان، قار ـ شۇۋىرغانمۇ ئەمدى مېنى مۇزلىتالمايدۇ، چاپاننىڭ كېرىكى قالمىدى، ئۇنىڭ ئورنىغا سەن كۆڭلەك كىيىۋال. ماقۇلمۇ؟! شۇنداق قىل خوتۇن، يۈرىكىمنى يەنە ئازابلىماي دېسەڭ كۆڭلۈمنى قايتۇرما...

قەغەزدىن ياماقچە چۈشۈپ، جىنى ئارانلا قالغان پەنەر چىراغنىڭ ئاجىز، قىزغۇچ يورۇقىدا ئاپامنىڭ كىرپىكىگە ئىلىنىپ يالتىراپ قالغان سىمابتەك بىرنەرسىنى كۆرگەندەك بولدۇم، بۇ — ياش ئىدى.

«ئەجەب ئىش ـ ھە! دادام چۆمۈچ بىلەن شۇنچە قاتتىق ئۇرسا يىغلىماي ئەمدى يىغلىغىنى نېمىسى؟ »

شۇ چاغلاردىكى گۆدەكلەرچە، سادىدا ئەقلىم بىلەن ئۇ ياشنىڭ مەنىسىنى چۈشەنمەپتىكەنمەن. ئەمدى ئويلىسام. . .

— ئالاي، — دېدى ئاپام بۇ قېتىم تارتىنىشىپ تۇرمايلا، — ئەمما، بىر شەرت بىلەن ئالىمەن.

— خوش؟

— مەن بەرگەننى سىزمۇ ئالىسىز،

— بەرگەننى؟

— ھەئە، بەرگەننى.

— نېمىكەن ئۇ؟

— نېمىلىكىنى ھازىر بىلىسىز، شەرت — نەدىن ئالغانلىقىمنى سورىمايسىز.

— سورىسامچۇ؟

— پۇلىڭىزنى ئالمايمەن.

— خۇدايىم ساقلىسۇن.

— ئەمىسە ماقۇل بولۇڭ.

دادام بولىدۇ دېگەن مەنىدە بېشىنى يېنىككىنە لىڭشىتتى. ئاپام ئىچكىرىكى ئۆيگە كىرىپ كېتىپ، باش ياغلىقتەك بىر نەرسىگە چىگىلگەن يوغان بىر بوپىنى ئېلىپ چىقىپ دادامنىڭ ئالدىغا قويدى.

— مانا مۇشۇ نەرسە.

دادام بوپىنى ئېچىپ ھەيران قالغانلىقىدىن بولسا كېرەك، تۇۋلىۋەتتى.

— چاپان، چەكمەن چاپانغۇ بۇ! ؟

— شۇنداق.

— بۇ. . بۇ نەرسىنى نەدىن ئالغان؟
— ۋەدىڭىزنى ئۇنتۇپ قالدىڭىزمۇ؟
دادام جىمىپ قالدى.

× × ×

شۇنداق قىلىپ ھېيتىمىز خۇشال ـ خورام ئۆتتى. ئەپسۇس، بۇ خۇشاللىق كۈنلەر ئانچە ئۇزاققا بارمىدى، دادام ئۆپكە كېسىلى بىلەن، ئاپام «شامال دارىپتۇ» دېگەن سەۋەب بىلەن تەڭلا يىقىلدى. ھەر ئىككىسىنىڭ كېسىلى ئېغىر ئىدى. ئاپامنى موللىغا ئوقۇتۇپمۇ، باخشىغا ئوينىتىپمۇ باقتۇق، كونا ئەملەرنىڭ بىر تىيىنلىق ئۈنۈمى بولمىدى. دادامنى دوختۇرخانىغا ئېلىپ بارساق ئۆپكىسىنىڭ يېرىمىنى توپا ـ چاڭ يەپ تۈگىشىپتۇ، ساقىيىشتىن ئۈمىد يوق دەپ قايتۇردى. دادامنىڭ توپىدىن يىقىلغانلىقى ئېنىق ئىدى. ئۇنىڭ ئۆمۈرى خاماندا ئىشلەپلا ئۆتۈپ كەتكەنىدى.

شۇنىڭ بىلەن بىر ئۆيدە ئىككى ئاغرىق. ئىككى كۆزىمىز تۆتتۇلدى، ئىككى قانىتىمىز قايرىلدى، ئاپام بىلەن دادام بىر ـ بىرىگە قارىشىپ ئېغىر ئۇھ تارتىشاتتى. بەزىدە بىز بالىلارنى باغرىغا بېسىپ يىغلاپمۇ كېتەتتى. چوڭلارنىڭ كۆزىدە ياش ئەگىسە باشقىچە ئېچىنىشلىق تۇيۇلىدىكەن. ئۇلارنىڭ كېسىلى بارغانچە ئېغىرلىشىپ كېتىۋاتاتتى، كۆزلىرى ئىچىگە ئولتۇرۇشۇپ، ياڭاق سۆڭەكلىرى تېشىغا بۆرتۈپ چىقىپ، بىر تېرە، بىر ئۇستىخان بولۇپ قالغانىدى، ھەر قېتىم دادامنى يۆتەل

تۇتسا بىر ئاش پىشمىغىچە توختىمايتتى، ئۇرۇق - تۇغقانلار يىقىن كەلگۈسىدە يۈز بىرىش ئېھتىمالى بولغان ياخشى كۈننىڭ يامىنىنى نەزەردە تۇتۇپ، ئاپامنى ئاپىسىنىڭ ئۆيى (ئۆيىمىزنىڭ ئالدىدىكى ئۆي) گە يۆتكەپ قويۇشتى، 2 - ئاينىڭ 26 - ۋە 27 - كۈنلىرى① سەھەر. . . ھەي شۇ ئىككى سەھەر! كۈن كۆيۈپ، ئاي تۇتۇلغان، بىز ئۈچۈن قىيامەتكە ئايلانغان كۈنلەر بولدىغۇ، دۇنيادا مۇنداقمۇ ئىشلار بولىدىكەن. ئاپام بىلەن دادام خۇددى بىر - بىرى بىلەن مەسلىھەتلىشىۋالغاندەك، ئالدىنقى سەھەردە دادام، يەنە بىر سەھەردە ئاپام، ياق، بىشىمىزدىكى بۇ بىرجۈپ قۇياش ئالتۇن كىرپىكلىرىنى مەھكەم جۇپلەپ، مەڭگۈلۈك ئۇيقۇغا كەتكەنىدى.

ئاپامنى يەرلىكىگە قويغان كۈنى تويۇقسىز ئالتۇن ھالقىنىڭ گېپى بولۇپ قالدى، بۇ يەردە گېپى بولۇۋاتقان ئالتۇن ھالقا ئاپام رەھمەتلىكنىڭ ئىدى، ئۇنى كۆپ ئىزدەشكەن بولسىمۇ ھېچ يەردىن تاپالمىدى. بىراق، ئالتۇن ھالقا يوقالغىنى بىلەن دادامنىڭ ھىلىقى چەكمەن چاپىنى يوقالمىدى، ئۇنى كېيىنكى كۈنلەردە دادامنىڭ يۇغۇچىسىغا كىرگەن، دادام رەھمەتلىكنىڭ قىيامەتلىك ئاغىنىسى لېۋىر چوڭ دادامنىڭ ئۈچىسىدا پات - پات كۆرۈپ تۇرىدىغان بولدۇم.

1993 - يىل 3 - ئاي، غۇلجا

---

① 1973 - يىلى كۆزدە تۇتۇلىدۇ.

«يېتىم» قىز

ئاتا ئانامدىن كىچىك قېلىپ يېتىمچىلىكنىڭ دەردىنى كۆپ تارتقاچقىمۇ، يېتىم باللارنى كۆرسەم بۆلەكچىلا ئىچىم ئاغرىيدۇ. ھەر قېتىم شەھەرگە كىرسەم، «ئەركىن بازار» دەپ ئاتىلىدىغان قايناق جايدا شۇنداق باللارنى تولىراق ئۇچرىتىمەن، گۆردىن ھېلىلا تارتىۋالغاندەك خۇنسىز چىراي، كىشىنىڭ ئىچىنى سىرىتۋەتكۇدەك ئۇستىۋاشلارنى كۆرگىنىمدە، ئۇمىد بىلەن سوزۇلغان قورايدەك قوللارنى قۇرۇق قايتۇرغۇم كەلمەيدۇ. يانچۇقۇمنى كولايمەن ـ دە، قولۇمغا چىققان پارچە پۇلنىڭ بەرىنى سەدىقە قىلىۋېتىمەن.

بۈگۈن ئەكىرگەن بىرھارۋا سامىنىمنى ئەتىگەنلىك بازاردا يامان ئەمەس پۇل قىلىۋالدىم. قورسىقىم ئوبدانلا ئاچقانىدى، بازارنىڭ ئۆزۈم ياخشى كۆرىدىغان مايلىق پېتىر مانتىسى بىلەن قورسىقىمنى راسا بىر تويدۇرۇۋېلىش ئۈچۈن ئاشپۇزۇلغا كىردىم، بىر كىشىلىك مانتىنى ئەكېلىپ «بىسمىللا» دەپ ئەمدىلا ئاغزىمغا ئاپىرىپ تۇراتتىم، ئالدىمدا يەردىن ئۈنگەندەكلا بىر قىز پەيدا بولدى.

— ئاكا، خۇدا يولىدا ئون تىيىن سەدىقە بەرسىڭىز، ئون تىيىن. . .

قىزنىڭ زەئىپ ئاۋازى ۋە ئادەتتىكى تىلەمچىلەرگە

ئوخشىمىغان ھالدا قارىسىغىلا پۈل تەلەپ قىلىشىدىن بىر ئاز ھەيران بولۇپ قايتىدىن سەپسالدىم. ئۇ ئون ياشلار چامىسىدىكى، چىراي - شەكلى سوقىچاق كەلگەن ئۇماققىنە قىز بولۇپ، ئۈستۈنشى تولىمۇ جۇلجۇل ۋە مەينەت ئىدى. گەز باغلاپ، قارىداپ كەتكەن لەۋلىرى، خۇنى قالمىغان چىرايىدىن ئاغزىغا ئەتتىگەندىن بېرى ھېچ نەرسە سالمىغانلىقى چىقىپ تۇراتتى. قىزغا قاراپ كۆڭلۈم بۇزۇلدى. بىر چاغلاردا يېتىمچىلىك دەردىدە قىيقىلىپ - سوقۇلۇپ ئۆتكۈزگەن كۈنلىرىم كۆز ئالدىمغا كەلدى، تاماقنى يالغۇز يېيىشكە كۆڭلۈم بارمىدى، قىزنى تارتىپ يېنىمغا ئولتۇرغۇزدۇم - دە، تەخسىدىكى مانتىنى ئالدىغا سۈردۈم.

— قېنى ئاۋۋال مانتا يەڭ، سىڭلىم.

ئويلىمىغان «ئامەت»تىن ھەيران بولغان قىز باش - ئايىغىمغا تازا بىر سىنچىلاپ قارىۋېتىپ، قاسماق باغلاپ كەتكەن قوللىرى بىلەن مانتىنى ئېلىپ ئالدىراپ ئاغزىغا سالغىلى تۇردى.

— ئىسمىڭىز نېمە، سىڭلىم؟

— بەختىگۈل.

— ئاتا - ئانىڭىز بارمۇ؟

— يو. . ق، ئۆ. . . ئۆلۈپ كەتكەن، — قىز شۇ گەپنى قىلىۋېتىپ، نېمىشقىدۇر كۆزىنى مەندىن قاچۇرۇپ ئالدىدىكى تەخسىگە قارىۋالدى.

ئۇنىڭ ماڭا ئوخشاشلا قارا يېتىم ئىكەنلىكىنى ئاڭلاپ تېخىمۇ قاتتىق ئىچىم ئاغرىدى. يەنە ئارتۇق گەپ سوراپ ئۇنى ئىزا تارتقۇزۇشنى خالىمىدىم. قىزنىڭ قورسىقى

此为试读,需要完整PDF请访问: www.ertongbook.c